

2. Dopuszczalna ilość pyłu opadającego nie może przekraczać:

- 1) dla obszarów specjalnie chronionych — średnio 40 t/km² na rok (maksymalnie w ciągu miesiąca 6,5 t/km²),
- 2) dla obszarów chronionych — średnio 250 t/km² na rok.

§ 3. Dopuszczalne stężenia wylęgów, wydalanych przez zakłady, określa dla danego zakładu właściwy wojewódzki (miejski dla miasta wyłączonego z województwa) państwowy inspektor sanitarny na podstawie wytycznych ustalonych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

§ 4. 1. Od wielkości dopuszczalnych stężeń w powietrzu atmosferycznym substancji, określonych w § 2, mogą być stosowane na czas oznaczony odstępstwa w przypadkach:

- 1) trudności zainstalowania w zakładach odpowiednich urządzeń oczyszczających powietrze atmosferyczne ze względu na wyjątkowo wysokie koszty inwestycyjne, brak możliwości znalezienia producenta lub odpowiednich rozwiązań technicznych,
- 2) nadmiernego skupienia na danym obszarze zakładów, które mimo zastosowania odpowiednich urządzeń powodują przekroczenie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym,
- 3) konieczności zlokalizowania na danym obszarze nowego zakładu, którego działalność pomimo zastosowania najsprawniejszych urządzeń do redukcji zanieczyszczeń spowoduje przekroczenie dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym; odstępstwo od do-

puszczalnych stężeń jest wówczas możliwe tylko pod warunkiem zmniejszenia zanieczyszczenia danego obszaru w ustalonym okresie w takim stopniu, aby łączne dopuszczalne do wydalania przez nowy zakład i przez istniejące zakłady rodzaje i ilość substancji nie powodowały przekroczenia dopuszczalnych stężeń.

2. Szczegółowe warunki stosowania odstępstw od dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu atmosferycznym oraz czas stosowania odstępstw określa dla poszczególnych zakładów właściwy wojewódzki (miejski dla miasta wyłączonego z województwa) państwowy inspektor sanitarny w porozumieniu z właściwym wojewódzkim organem do spraw ochrony powietrza.

§ 5. 1. Do czasu ustalenia dopuszczalnych stężeń substancji innych niż określone w § 2 ust. 1 Rada Ministrów może ustalić tymczasowo dopuszczalne stężenia tych substancji.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej ustali wybrane obszary, na których będą stosowane tymczasowe stężenia, określone w ust. 1.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej, Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

254

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 września 1966 r.

w sprawie utworzenia Słowińskiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Słowiński Park Narodowy o obszarze około 18.069 ha, zwany dalej „Parkiem”, położony w powiecie słupskim, w województwie koszalińskim i w powiecie lęborskim, w województwie gdańskim.

§ 2. 1. W skład Parku wchodzi:

- 1) obszary objęte ochroną rezerwatową o powierzchni około 18.056 ha,
- 2) obszary włączone dla celów administracyjnych Parku o powierzchni około 12,60 ha.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi szczegółowo granice i obszar Parku, jak również ograniczenia i nakazy obowiązujące na tych obszarach odpowiednio do przedmiotów i zadań ochrony przyrody.

§ 3. 1. Na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 pkt 1 wszelkie działania oraz wszelkie czynności gospodarcze, ich charakter, zakres i sposób wykonywania muszą być ściśle dostosowane do potrzeb i celów ochrony przyrody.

2. Ograniczenia wynikające z przepisu ust. 1 w stosunku do terenów będących pod zarządem Gdańskiego Urzędu Morskiego i Koszalińskiego Urzędu Morskiego mogą być zastosowane tylko w zakresie, w jakim nie jest to sprzeczne z zadaniami ochrony brzegów i bezpieczeństwa żeglugi.

3. Ograniczenia wynikające z przepisu ust. 1 w stosunku do terenów zabudowanych i pozostających pod upra-

wą rolą, łąkową, pastwiskową lub gospodarką rybacką nie dotyczą czynności gospodarczych, których wykonywanie konieczne jest ze względu na racjonalne użytkowanie tych terenów. Od decyzji dyrektora Parku w sprawach uznania czynności gospodarczych za konieczne ze względu na użytkowanie terenu służy odwołanie do właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 4. 1. Poszczególne części obszaru Parku objęte ochroną rezerwatową podlegają ochronie ścisłej (rezerwaty ścisłe) lub ochronie częściowej (rezerwaty częściowe). W skład rezerwatów nie wchodzi tereny zabudowane lub pozostające pod uprawą rolną, łąkową albo pastwiskową.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego dokona podziału obszaru, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, na podlegający ochronie ścisłej lub ochronie częściowej oraz określi zasady, środki i sposoby stosowania ochrony ścisłej i ochrony częściowej.

§ 5. 1. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego określi ograniczenia obowiązujące na obszarze Parku w zakresie gospodarki wodnej i rybackiej, wydobywania torfu, uprawy terenów, polowania i turystyki.

2. Na obszarach nie objętych ochroną ścisłą w granicach jezior Łebsko i Gardno oraz rzek i kanałów gospodarka rybacka nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 6. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wyda przepisy przewidziane w § 2 ust. 2, § 4 ust. 2 i § 5 ust. 1

w porozumieniu z Ministrami: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Handlu Wewnętrznego, Komunikacji, Obrony Narodowej, Rolnictwa, Zdrowia i Opieki Społecznej, Żeglugi oraz z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, Prezesem Centralnego Urzędu Geologii i Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

§ 7. 1. Zarząd Parku sprawuje dyrektor Parku, powołany przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

2. Zakres działania dyrektora Parku określi Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

3. Organem doradczym dyrektora Parku w zakresie zarządzania Parkiem jest Rada Słowińskiego Parku Narodowego, powołana przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, który określi jej skład, organizację i zakres działania.

§ 8. Upoważniony personel Parku ma prawo do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o orzecznictwie karno-administracyjnym za wykroczenia popełnione na obszarze określonym w § 2 ust. 1 pkt 1.

§ 9. 1. Wydatki związane z działalnością administracyjną Parku pokrywane są z budżetu centralnego.

2. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego może wprowadzić obowiązek opłat za korzystanie z urządzeń Parku.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

255

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 września 1966 r.

w sprawie stosowania niektórych przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne i kółka rolnicze przy wykonywaniu prac przez członków tych spółdzielni i kółek.

Na podstawie art. 47 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne oraz kółka rolnicze zatrudniające swych członków przy pracach wynikających z ich działalności gospodarczej lub usługowej, a przy tym wykonywanych na rzecz tych spółdzielni czy kółek, obowiązane są dla zapewnienia ochrony zdrowia i życia swoich członków stosować przepisy art. 1, 7, 8, 13, 15, 17, 18, 26, art. 28 ust. 1 i 2, art. 29—31, art. 32 ust. 1 oraz art. 33—37 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91).

2. W zakresie unormowanym w ust. 1 należy stosować w szczególności przepisy regulujące sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy przy:

- 1) obsłudze maszyn i narzędzi rolniczych,
- 2) obsłudze ciągników rolniczych,
- 3) stosowaniu środków chemicznych w rolnictwie,
- 4) obsłudze zwierząt gospodarskich i wykonywaniu połowów śródlądowych.

§ 2. 1. Do przestrzegania zasad i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązani są wszyscy członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych wykonujący pracę w zakresie czynności objętych przepisami rozporządzenia.

2. Odpowiedzialnymi za stan bezpieczeństwa i higieny pracy są przewodniczący odpowiednich zarządów rolniczych spółdzielni produkcyjnych i zarządów kółek rolniczych oraz kierownicy międzykółkowych baz maszynowych albo osoby upoważnione przez zarządy tych spółdzielni i kółek rolniczych lub odpowiednio przez kierowników międzykółkowych baz maszynowych do prowadzenia spraw bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Związki rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz kółek rolniczych przy współudziale instruktorów mechani-

zacji państwowych ośrodków maszynowych oraz właściwych do spraw rolnych organów prezydiów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw) obowiązane są kontrolować i co najmniej corocznie oceniać stan realizacji zadań wynikających z rozporządzenia.

4. Zakres obowiązków instruktorów mechanizacji państwowych ośrodków maszynowych w sprawach współpracy z rolniczymi spółdzielniami produkcyjnymi i kółkami rolniczymi określają odrębne przepisy.

§ 3. Centralny Związek Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych oraz Centralny Związek Kółek Rolniczych, każdy w swoim zakresie działania, po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Rolnych, wydadzą szczegółowe przepisy w sprawach:

- 1) organizacji działalności i kontroli w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 2) rejestracji i sprawozdawczości w zakresie wypadków przy pracy,
- 3) postępowania przy badaniu okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy,
- 4) zasad przydziału odzieży ochronnej i sprzętu ochrony osobistej,
- 5) szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 4. Określony rozporządzeniem obowiązek stosowania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy w stosunku do członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych dotyczy również osób nie będących członkami, lecz wykonujących analogiczne prace dorywczo bądź sezonowo na zlecenie tych spółdzielni lub kółek.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski